

Jezabel

Waldemar Matuška

Jezebel!
Kde vzal se v tobě ten žár,
kdo dal tvým bokům tvar?
Dábel sám stvořil tě z požárů.

V tvých očích jsou roje včel, ó, Jezebel,
dábel sám, chopil tě do spárů.

Kdo ve tvých nadrech dlí pomstou posedlý,
kdo v tvé kráse skrývá se?
Dábel sám, Jezebel, já tě znám !

Vtělil se v duši tvou jak hrůza před bitvou,
dábel sám, strůjce všech nesvárů.
Pán všech pekel jednou za sto let se na svět rozvzteklí,
a proto anděl vzlét, a proto anděl vzlét z předpekli.

Hříšný anděl ztratil z křídel třpyt a nemá svatozář,
však co mu nelze vzít, ach, co mu nelze vzít, tvou tvář.

Jezebél!
V tvých loktech je můj ráj,
a o mou duši hraj,
ať v tvé kráse skrývá se dábel sám,
Jezebel, já tě znám!

I když už jasně vím,
že lidstvu kouzlem tvým,
dábel sám splácí dluh, jsi můj bůh!

Jezebel, Jezebel, Jezebél !